

Arrest

nr. 69 819 van 10 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 27 juli 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. HINNEKENS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt betreffende verzoeker A.K. als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger te zijn van Armeense origine. U werd geboren op 6 maart 1976 in de Armeense hoofdstad Jerevan. Op 7 oktober 1995 huwde u officieel met A. K. (meisjesnaam H.) (O.V. 6.667.935). Sinds 2005 baatte u een eigen productiezaak in dakpannen uit. Sinds 2006 was u actief voor de politieke partij HHSh, die zich later samen met andere oppositiepartijen verenigde in het blok HAK. U was evenwel geen lid van deze partij. Uw problemen begonnen nadat u op 30 of 31 januari 2008 door het wijkhoofd van Davitashen, Artur GEVORGYAN, opgeroepen werd. Toen u zich bij hem ging aanbieden, waren er ook nog andere mensen aanwezig, waaronder Levon SARGSYAN, parlements lid voor de partij Hanrapetakan. Zij wilden dat u niet langer het HAK zou steunen, maar wel hun partij, Hanrapetakan. Ze vroegen u om op de dag van de presidentsverkiezingen de telling te

vervalsen door stembrieven met stem voor Levon Ter-Petrosyan, de kandidaat van HAK, te verplaatsen naar de stapel van hun kandidaat, Serge SARGSYAN. U weigerde dit echter te doen en werd vervolgens door hun lijfwachten in elkaar geslagen. Op de dag van de presidentsverkiezingen, 19 februari 2008, werd u opnieuw lastiggevallen. Kort voor het sluiten van de stembureaus werd u door een politieagent naar buiten geroepen. Samen met een andere vertrouwenspersoon ging u naar buiten, waar u geconfronteerd werd met een chauffeur en twee lijfwachten van Hanrapetakan. Zij herinnerden u aan wat Gevorgyan en Sargsyan u opgedragen hadden en toen u nogmaals weigerde, werd u opnieuw in elkaar geslagen. De wijkvoorzitter van HAK verwittigde daarop de hulpdiensten, die u in het partijbureau van HAK de eerste zorgen toedienden. Na dit incident ging u tijdelijk onderduiken, maar toen de situatie bekoeld was, hervatte u uw werkzaamheden. U werd echter niet met rust gelaten. Elke week kreeg u in uw zaak de belastingcontrole over de vloer en om de 3 à 4 dagen kwam er een politiemedewerker langs. In de herfst van 2008 werd u een tweede maal opgeroepen om u aan te bieden bij het wijkhoofd van Davitashen, wat u ook deed. U werd gevraagd om kosteloos dakpannen te leveren voor een nieuw hotel dat in aanbouw was. In de hoop dat hiermee uw problemen opgelost zouden zijn, ging u in op deze vraag. Maar de problemen hielden niet op. Op 16 mei 2009, kort voor de gemeenteraadsverkiezingen, werd u opnieuw door het wijkhoofd opgeroepen, maar ditmaal ging u niet op de oproep in. De volgende dag kwamen zijn lijfwachten echter naar uw huis. Ze wilden dat u met hen zou meegaan voor een gesprek, maar u weigerde en wilde de politie bellen. Daarop sloegen ze u op het hoofd en namen u mee. Ze brachten u over naar een restaurant in Davitashen, waar het wijkhoofd en zijn kompanen aan het feesten waren. Na een uur kwamen ze naar u toe. Ze waren boos omdat u niet op de oproep was ingegaan en dwongen u andermaal om bij de komende verkiezingen de telling te vervalsen in het voordeel van hun partij. Vervolgens werd u door de twee lijfwachten hardhandig aangepakt, waarna u in de buurt van uw huis op straat gedumpt werd. Op de dag van de verkiezingen zelf kende u geen problemen omdat u het hoofd van het partijbureau had ingelicht over wat er aan de hand was en hij uw veiligheid verzekerde. Na de verkiezingen kreeg u in uw zaak echter opnieuw regelmatig controle van de belastingdienst. In november 2009 kwam een zekere Grigor SARKISYAN bij u een bestelling plaatsen voor dakpannen. Hij betaalde een klein voorschot en zou de rest betalen wanneer hij zijn bestelling kreeg. Op 15 maart 2010 belde u hem op met de mededeling dat zijn bestelling klaar was. Zoals afgesproken liet hij de bestelling ophalen in de ochtend van 15 maart 2010. Die avond zou Sarkisyan de resterende schuld komen aflossen, maar dit gebeurde niet. In plaats daarvan kwam hij om 21u samen met Sargsyan, Gevorgyan en de twee lijfwachten naar uw zaak. Ze waren boos dat u bij de verkiezingen tot twee maal toe geweigerd had hun opdracht uit te voeren en vonden dat u gestraft moest worden. Daarop sloegen de lijfwachten u opnieuw in elkaar. Even later kwam er een onbekende persoon met een aktetas. Uit zijn aktetas haalde hij verkoopdocumenten voor uw zaak, die u diende te ondertekenen indien u met rust gelaten wilde worden. Ondertussen werd uw kast doorzocht naar documenten. U weigerde uw zaak aan hen te verkopen, maar u had geen keus. Sargsyan beval zijn lijfwachten immers u dood te schieten als u niet wilde tekenen. Nadat u uw handtekening had geplaatst, ging de man met de aktetas weg. Een uur later keerde hij terug met de gelegaliseerde documenten. Ondertussen hadden Sargsyan en zijn mannen al uw documenten in beslag genomen, waaronder de eigendomsakte van uw zaak en uw Armeens paspoort. Voor hun vertrek waarschuwden uw belagers u nog dat u nergens hulp mocht gaan zoeken en u toch geen hulp zou krijgen zelfs indien u het zou proberen. Na afloop van dit incident ging u onmiddellijk naar huis en vertelde uw vrouw dat jullie moesten vertrekken omdat jullie leven in gevaar was. Ze pakte jullie spullen in en nog diezelfde nacht vertrokken jullie naar de familie van uw vrouw. U keerde wel eerst nog even naar uw bedrijf terug. U had namelijk een verborgen camera in uw kantoor hangen, die alle gebeurtenissen van die avond gefilmd had. U zette de beelden op een memorystick en nam hem mee. Op 29 maart 2010 ging u naar de autoriteiten om klacht in te dienen. Eerst ging u naar de politie van Jerevan, waar een van uw vrienden als kapitein werkte. Hij haalde er zijn afdelingshoofd bij, dat u vertelde dat ze niets konden ondernemen omdat uw belagers rechtstreekse banden hadden met de president. U kreeg wel de adressen van de ombudsman, het ministerie van rechtvaardigheid en een mensenrechtenorganisatie. Diezelfde dag ging u nog naar de ombudsman en het ministerie van rechtvaardigheid, maar ook daar kreeg u te horen dat u geen hulp kon krijgen. Daarom nam u contact op met Suren SURENYANTS, afdelingshoofd journalistiek bij HAK. Op 7 april 2010 ontmoette u hem in een studentencafetaria in Jerevan en overhandigde hem de memorystick met de beelden. Hij beloofde u te helpen, maar wist nog niet wat hij precies zou doen. Op 17 april 2010 werd u opgebeld door uw schoonvader met de melding dat er mensen bij hem waren langs geweest die naar u op zoek waren en zijn hele huis overhoop hadden gehaald. Ze zeiden dat ze u en uw gezin zouden neerschieten indien u zich niet met de kopie van de beelden bij hen zou gaan aanmelden. Na dit telefoontje nam u contact op met uw vriend Keram en vroeg hem om hulp. Op 19 april trok u samen met uw gezin in in Kerams leegstaande huis in Sot, waar jullie tot aan jullie vertrek verbleven. U verliet Armenië uiteindelijk op 25 of 26 juli 2010. Vanuit Jerevan kwam u via Praag alleen met het vliegtuig naar België, dat u nog diezelfde

dag bereikte. Uw vrouw en jongste kind waren reeds 20 dagen eerder naar België gereisd. Op 10 augustus 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (herhaaldelijke oproepingen en mishandelingen en de onrechtmatige toe-eigening van uw handelszaak omwille van uw functie als vertrouwenspersoon voor Levon Ter-Petrosyan/ HAK bij de presidentsverkiezingen in 2008 en de burgemeestersverkiezingen in 2009) niet aannemelijk. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratieve dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt trouwens dat u, in tegenstelling tot wat u verklaarde (CGVS, p. 6-7), geen vertrouwenspersoon bent geweest voor Levon Ter-Petrosyan tijdens de presidentsverkiezingen van 2008. Daar komt nog bij dat er ook met betrekking tot het paspoort waarmee u naar België bent gereisd een belangrijke tegenstrijdigheid werd vastgesteld, met name tussen uw verklaringen en die van uw vrouw. U verklaarde immers dat uw eigen Armeens paspoort op 15 maart 2010 in beslag genomen werd door uw belagers en de passeur daarom een nieuw Armeens paspoort voor u liet aanmaken (CGVS, p. 10-11). Uw vrouw daarentegen stelde dat de passeur enkel voor jullie twee kinderen een paspoort liet maken en zowel u als zij met jullie eigen Armeens paspoort, dat jullie reeds bezaten, naar België zijn gereisd (CGVS vrouw, p. 6 en 11). Toen uw vrouw met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, repliceerde ze enkel dat jullie met paspoorten naar België gekomen waren. Ze bevestigde vervolgens nogmaals dat het jullie eigen paspoorten waren die jullie voorheen al hadden (CGVS, p. 11). Dit heft de tegenstrijdigheid bijgevolg niet op. In ditzelfde kader moet tevens opgemerkt worden dat u beloofde te proberen de originele paspoorten binnen de 14 dagen over te maken (CGVS, p. 27). Het Commissariaat-generaal heeft tot op heden echter nog niets ontvangen. De door u in het kader van uw asielrelaas voorgelegde documenten (een kopie van de eerste pagina van uw Armeens paspoort, uw rijbewijs, een reclamefoldertje van uw bedrijf, een internetartikel, een attest van uw functie als vertrouwenspersoon, drie foto's en 4 medische attesten) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw rijbewijs en de kopie van de eerste pagina van uw Armeens paspoort bevatten uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Het reclamefoldertje toont enkel aan dat u inderdaad een bedrijf in dakpannen bezat, wat evenmin betwist wordt. Het door u voorgelegde internetartikel bevat informatie met betrekking tot Levon Sargsyan, met wie u verklaarde problemen te hebben, maar bevat geen enkele verwijzing naar uw persoon en geldt bijgevolg niet als formeel bewijs van uw eigen problemen. Op de foto's die u aanbracht, staat u afgebeeld met vooraanstaande leden van het HAK, met name Levon Ter-Petrosyan (zie document 7 en 9) en Suren Surenyants (zie document 8). Het feit dat u met deze mensen op de foto staat, is echter geen bevestiging van het feit dat u naar aanleiding van uw functie als vertrouwenspersoon voor HAK bij de verkiezingen in 2008 en 2009 problemen zou gekend hebben noch van deze functie op zich. Het attest van uw functie als vertrouwenspersoon tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van mei 2009 toont bovendien niet aan dat u op de dag van de gemeenteraads- of burgemeestersverkiezingen in Davitashen ook daadwerkelijk als vertrouwenspersoon hebt opgetreden. Daar komt nog bij dat dit document met de nodige omzichtigheid dient te worden beoordeeld, gelet op de bedrieglijkheid van uw verklaringen aangaande uw functie als vertrouwenspersoon bij de presidentsverkiezingen van 2008. Met betrekking tot de medische attesten, ten slotte, moet opgemerkt worden dat het hier oneigenlijke attesten betreft. Elk van deze attesten werd immers ingediend in het kader van het verkrijgen van een machtiging tot verblijf op basis van medische redenen. Geen van deze attesten is bovendien van dien

aard dat het een oorzakelijk verband kan aantonen tussen de door u aangehaalde problemen en uw medische toestand. Wat betreft het attest van dr. Glorieux op datum van 3 november 2010 moet voorts opgemerkt worden dat dit attest opgemaakt werd op basis van 1 consult, waarvan de datum daarenboven onduidelijk is. Het attest zou opgemaakt zijn op 3 november 2010, maar op pagina 2 ervan wordt heden aangeduid met 2 november 2010. Tot slot moet er nog aan toegevoegd worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan tevens een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat deze arts, met name dr. Glorieux, in hoge mate prototypische attesten (meer bepaald met de diagnose PTSD) opstelt, zowel voor de ambtenarengeneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken als voor die van het Commissariaat-generaal. Dit geldt ook voor zijn attest op datum van 10 januari 2011. Aangaande het attest van het AZ Groeninge moet er verder op gewezen worden dat dit attest niet gedateerd is en het geen informatie bevat over de reden waarom u in dit ziekenhuis opgenomen werd. Het laatste attest, dat overeenkomstig de begeleidende verklaringen van uw advocaat afkomstig is van dr. Georges, is evenmin gedateerd en bevat zelf geen enkele verwijzing naar de persoon die het heeft opgesteld. Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst. Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw vrouw, A. K. (meisjesnaam H.) (O.V. 6.667.935), besloten werd tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt betreffende verzoekster A.K. als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn. U werd geboren op 26 augustus 1977 in de Armeense hoofdstad Jerevan. Op 7 oktober 1995 huwde u op officiële wijze met A.K. (O.V. 6.667.935). Uit uw verklaringen blijkt dat u Armenië hebt verlaten omwille van de problemen van uw man. Hij kreeg problemen met Artur GEVORGYAN, wijkhoofd van Davitashen, en parlamentslid Levon SARGSYAN. U bent echter niet op de hoogte van de precieze aard van de problemen. U weet enkel dat uw man wegens deze problemen 4 keer fysiek werd aangerand: een eerste maal eind januari 2008, vervolgens op de dag van de verkiezingen, meer bepaald 19 februari 2008, op 17 mei 2009 en een laatste keer op 15 maart 2010. Daarnaast kreeg hij problemen met de belastingen omwille van zijn eigen zaak in dakpannen en werd hij meermaals bedreigd. Uw man beschikte over videobeelden in verband met deze problemen, maar kon nergens hulp krijgen. Daarom waren jullie genooddaakt te vertrekken. U verliet Armenië uiteindelijk op 5 juli 2010. Vanuit Jerevan reisde u samen met uw jongste dochter met het vliegtuig naar Frankrijk. Vanuit Frankrijk kwam u vervolgens met de auto naar België, dat u nog diezelfde dag bereikte. 20 dagen later reisde uw man jullie achterna. Op 10 augustus 2010, na de aankomst van uw man, diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Uit uw verklaringen blijkt dat alle problemen die u in uw land kende verbonden waren met de problemen van uw man. U verklaarde daarnaast geen persoonlijke problemen te hebben gekend (CGVS, p. 9). Aangezien ik in het kader van de asielaanvraag van uw man, A. K. (O.V. 6.667.935), de beslissing nam

tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw man, A.K. (O.V.6.667.935), werd genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissing. Deze luidt als volgt:

"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (herhaaldelijke oproepingen en mishandelingen en de onrechtmatige toe-eigening van uw handelszaak omwille van uw functie als vertrouwenspersoon voor Levon Ter-Petrosyan/ HAK bij de presidentsverkiezingen in 2008 en de burgemeestersverkiezingen in 2009) niet aannemelijk. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratieve dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt trouwens dat u, in tegenstelling tot wat u verklaarde (CGVS, p. 6-7), geen vertrouwenspersoon bent geweest voor Levon Ter-Petrosyan tijdens de presidentsverkiezingen van 2008. Daar komt nog bij dat er ook met betrekking tot het paspoort waarmee u naar België bent gereisd een belangrijke tegenstrijdigheid werd vastgesteld, met name tussen uw verklaringen en die van uw vrouw. U verklaarde immers dat uw eigen Armeens paspoort op 15 maart 2010 in beslag genomen werd door uw belagers en de passeur daarom een nieuw Armeens paspoort voor u liet aanmaken (CGVS, p. 10-11). Uw vrouw daarentegen stelde dat de passeur enkel voor jullie twee kinderen een paspoort liet maken en zowel u als zij met jullie eigen Armeens paspoort, dat jullie reeds bezaten, naar België zijn gereisd (CGVS vrouw, p. 6 en 11). Toen uw vrouw met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, repliceerde ze enkel dat jullie met paspoorten naar België gekomen waren. Ze bevestigde vervolgens nogmaals dat het jullie eigen paspoorten waren die jullie voorheen al hadden (CGVS, p. 11). Dit heft de tegenstrijdigheid bijgevolg niet op. In ditzelfde kader moet tevens opgemerkt worden dat u beloofde te proberen de originele paspoorten binnen de 14 dagen over te maken (CGVS, p. 27). Het Commissariaat-generaal heeft tot op heden echter nog niets ontvangen. De door u in het kader van uw asielrelaas voorgelegde documenten (een kopie van de eerste pagina van uw Armeens paspoort, uw rijbewijs, een reclamefoldertje van uw bedrijf, een internetartikel, een attest van uw functie als vertrouwenspersoon, drie foto's en 4 medische attesten) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw rijbewijs en de kopie van de eerste pagina van uw Armeens paspoort bevatten uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Het reclamefoldertje toont enkel aan dat u inderdaad een bedrijf in dakpannen bezat, wat evenmin betwist wordt. Het door u voorgelegde internetartikel bevat informatie met betrekking tot Levon Sargsyan, met wie u verklaarde problemen te hebben, maar bevat geen enkele verwijzing naar uw persoon en geldt bijgevolg niet als formeel bewijs van uw eigen problemen. Op de foto's die u aanbracht, staat u afgebeeld met vooraanstaande leden van het HAK, met name Levon Ter-Petrosyan (zie document 7 en 9) en Suren Surenyants (zie document 8). Het feit dat u met deze mensen op de foto staat, is echter geen bevestiging van het feit dat u naar aanleiding van uw functie als vertrouwenspersoon voor HAK bij de verkiezingen in 2008 en 2009 problemen zou gekend hebben noch van deze functie op zich. Het attest van uw functie als vertrouwenspersoon tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van mei 2009 toont bovendien niet aan dat u op de dag van de gemeenteraads- of burgemeestersverkiezingen in Davitashen ook daadwerkelijk als vertrouwenspersoon hebt opgetreden. Daar komt nog bij dat dit document met de nodige omzichtigheid dient te worden beoordeeld, gelet op de bedrieglijkheid van uw verklaringen aangaande uw functie als vertrouwenspersoon bij de presidentsverkiezingen van 2008. Met

betrekking tot de medische attesten, ten slotte, moet opgemerkt worden dat het hier oneigenlijke attesten betreft. Elk van deze attesten werd immers ingediend in het kader van het verkrijgen van een machtiging tot verblijf op basis van medische redenen. Geen van deze attesten is bovendien van dien aard dat het een oorzakelijk verband kan aantonen tussen de door u aangehaalde problemen en uw medische toestand. Wat betreft het attest van dr. Glorieux op datum van 3 november 2010 moet voorts opgemerkt worden dat dit attest opgemaakt werd op basis van 1 consult, waarvan de datum daarenboven onduidelijk is. Het attest zou opgemaakt zijn op 3 november 2010, maar op pagina 2 ervan wordt heden aangeduid met 2 november 2010. Tot slot moet er nog aan toegevoegd worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan tevens een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat deze arts, met name dr. Glorieux, in hoge mate prototypische attesten (meer bepaald met de diagnose PTSD) opstelt, zowel voor de ambtenarengeneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken als voor die van het Commissariaat-generaal. Dit geldt ook voor zijn attest op datum van 10 januari 2011. Aangaande het attest van het AZ Groeninge moet er verder op gewezen worden dat dit attest niet gedateerd is en het geen informatie bevat over de reden waarom u in dit ziekenhuis opgenomen werd. Het laatste attest, dat overeenkomstig de begeleidende verklaringen van uw advocaat afkomstig is van dr. Georges, is evenmin gedateerd en bevat zelf geen enkele verwijzing naar de persoon die het heeft opgesteld. Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst. Volledigheidshalve kan nog toegevoegd worden dat ook in het kader van de asielaanvraag van uw vrouw, A. K. (meisjesnaam H.) (O.V. 6.667.935), besloten werd tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (een kopie van de eerste paginavan uw paspoort, een diploma en getuigschrift) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. De kopie van de eerste pagina van uw Armeens paspoort bevat louter informatie met betrekking tot uw identiteit, die echter niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de problemen die uw man in Armenië gekend zou hebben. Uw diploma en getuigschrift bevatten daarnaast informatie aangaande uw opleiding.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Afsluitend in hun verzoekschrift vragen verzoekers om het ingestelde beroep te verwijzen naar een kamer met drie leden.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/10, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan de kamervoorzitter bevelen dat een zaak wordt verwezen naar een kamer met drie leden, wanneer de verzoekende partij daarom op gemotiveerde wijze vraagt in haar verzoekschrift. Het loutere feit dat verzoekers de vraag in hun verzoekschrift vermelden vormt geenszins een afdoende grond voor een verwijzing naar een kamer met drie leden. Er zijn *in casu* geen bijzondere omstandigheden aanwezig en de eenheid van rechtspraak, de juridische moeilijkheid noch het belang van de zaak vereisen dat deze verwezen wordt naar een kamer met drie leden.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In hun eerste en enig middel beroepen verzoekers zich op een schending van de artikel 1 van het Verdrag van Genève, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de vreemdelingenwet. Tevens voeren ze machtsmisbruik aan en rechtswijging, evenals een manifeste beoordelingsfout. Tot slot menen ze ook dat de zorgvuldigheidsplicht niet is nageleefd.

3.2.1. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het

verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Verzoekers voeren bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

3.2.2.1. Verzoekers achten de bestreden beslissingen gebrekkig gemotiveerd op de volgende gronden. Zij menen dat het onterecht is dat de commissaris-generaal besluit tot de ongeloofwaardigheid op basis van algemene info over de verkiezingen, terwijl het gaat om een veel ruimere problematiek die geen vervolging door de overheid betreft. Daarenboven wijzen verzoekers erop dat de democratie zoals beschreven door het CGVS niet beantwoordt aan de realiteit, wat zij menen te staven met verwijzingen naar internetbronnen. Verzoekers menen verder dat hen onterecht verweten wordt dat zij geen overtuigende en concrete bewijsstukken naar voor brengen. Zij wijzen op de documenten die zij voorleggen en die, zeker in combinatie, een voldoende bewijs zijn dat verzoeker tot de entourage van belangrijke HAK-persoon behoort. Verzoekers wijzen erop dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich steunt om te besluiten dat verzoeker niet deelnam aan de verkiezingen van 2008 als vertrouwenspersoon, mogelijk behept is met fouten en daarenboven onvolledig is. De tegenstrijdige verklaringen over de gebruikte internationale paspoorten wijten zij aan het feit dat verzoekster niet volledig op de hoogte was gebracht door verzoeker. Verzoekers halen rechtspraak aan van de Raad die het belang van bepaalde ongeloofwaardige verklaringen relateert in het licht van het onderzoek naar de gegronde vrees. Verzoekers betwisten tenslotte dat het medische attest dat verzoeker neerlegde een oneigenlijk attest is en voegen als bijlage een nieuw attest bij. Dit attest is afkomstig van de centrumarts en somt enkele kenmerken op die men in dossiers van post-traumatische stress eveneens terugvindt.

3.2.2.2. Verzoekers geven als oorzaak voor hun problemen op dat verzoeker politiek actief was voor de oppositiepartij HAK, dat hij vervolgd wordt door een parlamentslid van de regeringspartij en lastiggevallen wordt door overheidspersoneel zoals de belastingcontrole. Het relaas betreft dus wel degelijk een beweerdte vervolging om politieke redenen door overheidsactoren en minstens door aan de overheid gelieerde groepen, waardoor de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier volledig van toepassing is. Uit deze informatie blijkt dat er heden in Armenië geen risico bestaat op vervolging voor aanhangers van de HAK-partij (CEDOCAdoc ARM2011-046, p. 8). De door verzoekers in hun verzoekschrift aangebrachte informatie doet hieraan geen afbreuk, daar in deze informatie weliswaar melding gemaakt wordt van censuur, doch niet van fysieke daden van vervolging jegens sympathisanten van de oppositie. De vaststelling dat verzoekers verklaringen tegengesproken worden door de informatie van de commissaris-generaal, blijft onverkort overeind.

Verzoekers brengen geen enkel bewijsstuk bij over de beweerdte problemen met een parlamentslid. Verzoeker brengt weliswaar stukken aan die zijn kennis met kopstukken van de HAK-partij aantonen evenals zijn beroepsactiviteit, maar laat na enig stuk bij te brengen die de beweerdte intimidatie en afpersing naar aanleiding van zijn politieke sympathieën aantoon. Het enige stuk dat betrekking heeft op een parlamentslid handelt over een mislukte moord op een radiomaker waarbij de entourage van dit parlamentslid zou zijn betrokken. Dit artikel maakt geen melding van verzoeker. Uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt verder dat de enkele geïsoleerde gevallen van intimidatie en repressie van HAK-aanhangers zonder uitzondering bekend zijn en breeduit in de media aan het licht gebracht worden (CEDOCAdoc ARM2011-046, p. 8). In dit licht is het ongeloofwaardig dat verzoeker over zijn beweerdte problemen geen berichtgeving zou kunnen voorleggen. De vaststelling dat verzoeker geen overtuigende en concrete bewijsstukken naar voor kan brengen voor zijn problemen blijft overeind.

Wat betreft de voorgelegde documenten, dient overigens te worden opgemerkt dat deze enkel over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen worden vergezeld. Hoger bleek dat, wat de concrete vervolging betreft, daar *in casu* geen sprake van is gezien de beweerdte vervolging niet strookt met informatie toegevoegd aan het administratief dossier.

Wat zijn deelname aan de verkiezingen van 2008 betreft, is verzoekers bewering dat de informatie van de commissaris-generaal foutief en onvolledig zou zijn, een loze *post factum* bewering. Uit voormeld document CEDOCAdoc ARM2011-046, p. 1-3, blijkt dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij beweert, geen vertrouwenspersoon was van de oppositieleider van HAK in zijn district. Verzoeker heeft in deze gelogen over een kernaspect van zijn asielrelaas, wat zijn algemene geloofwaardigheid ernstig ondermijnt.

Wat verzoekers reisweg en de daarbij gebruikte paspoorten betreft merkt de Raad op dat de tegenstrijdige verklaringen dienaangaande duidelijk blijken uit de gehoorverslagen. Verzoekers verklaring dat verzoekster niet op de hoogte was is een loze *post factum* bewering. Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoekers, in weerwil van de medewerkingsplicht die op hen rust en in weerwil van de belofte daartoe door verzoeker, nalaten hun internationale paspoort voor te leggen. Het vermoeden rijst daarom dat verzoekers hun internationaal paspoort bewust voor de asielinstanties achterhouden teneinde hun reisweg en het visum dat daarop is aangebracht voor de asielinstanties te verbergen. Het ontbreken van identiteits- en reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de algemene geloofwaardigheid van het asielrelaas (RvS 15 juli 1992, nr. 40.037; RvS 5 juni 2001, nr. 96.146).

Wat betreft de rechtspraak van de Raad die verzoekers aanhalen merkt de Raad op dat zijn arresten geen precedentswaarde hebben (RvS 17 januari 2006, nr. 153.855).

Wat betreft het medische attest dat verzoekers bij hun verzoekschrift voegen merkt de Raad op dat aan stavingstukken ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid iedere bewijswaarde kan worden ontzegd (RvS 4 maart 2008, nr. 180.410). Artsen kunnen immers nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij trauma of letsel werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261). Ook van dit document is de bewijskracht ondersteunend, namelijk afhankelijk van coherente en geloofwaardige verklaringen. Hoger bleek reeds dat hiervan *in casu* geen sprake is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvragen op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissingen steunt. De asielaanvraag van verzoekers werd verworpen omdat (i) hun asielrelaas niet strookt met objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, (ii) zij de gevreesde vervolging niet staven met enig document dat op hen betrekking heeft (iii) verzoekers geloofwaardigheid wordt aangetast door een inconsistente verklaringen aangaande de kern van zijn relaas en (iv) verzoekers zonder aannemelijke reden nalieten hun internationaal paspoort voor te leggen en daar bovendien tegenstrijdige verklaringen over aflegden. Verzoekers brengen geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen.

Het relaas van verzoekers is wezenlijk ongeloofwaardig. Hierdoor maken zij niet aannemelijk bloot te staan aan een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4. De bestreden beslissingen zijn afdoende gemotiveerd.

3.2.3. Wat de opgeworpen rechtsweigerings betreft kan niet worden ingezien hoe dit op de administratieve procedure bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van toepassing zou zijn. Dit onderdeel van het middel is niet dienstig.

3.2.4. Op welke manier de bestreden beslissingen behept zouden kunnen zijn door machtsmisbruik kan evenmin worden ingezien. De commissaris-generaal heeft immers de hoedanigheid om de bestreden beslissingen te nemen overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet. Dit onderdeel van het middel is evenmin dienstig.

3.2.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het Commissariaat-generaal werden gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Armeens machtig is. Er wordt geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

Het middel is ongegrond.

3.3. Gelet op wat voorafgaat kunnen verzoekers niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen zij evenmin voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER